

11. navadna nedelja A

*Spotoma pa oznanjajte in govoríte:
Nebeško kraljestvo se je približalo. Bolnike
ozdrávljajte, mrtve obujajte, gobave očiščujte,
hudobne duhove izganjajte. (Mt 10,7-8)*

Prvo berilo

2 Mojzes 19,2-6a

Tiste dni so se Izraelci odpravili iz Refidíma in prišli v Sínajsko puščavo ter se utaborili v puščavi. Tam se je Izrael utabóril nasproti gori, Mojzes pa je stopil k Bogu. Gospod mu je zaklical z gore in rekel: "Tako reci Jakobovi hiši in povej Izraelovim sinovom: 'Sami ste videli, kaj sem storil Egipčanom in kako sem vas nosil na orljih perutih in vas pripeljal k sebi. Zdaj pa, če boste res poslušali moj glas in izpolnjevali mojo zavezo, mi boste posebna lastnina izmed vseh ljudstev, kajti moja je vsa zemlja. Vi mi boste kraljestvo duhovnikov in svet narod.' To so besede, ki jih povej Izraelovim sinovom!"

Drugo berilo

Rimljanom 5,6-11

Bratje in sestre, ko smo bili še slabotni, je Kristus v času, ki je bil za to določen, umrl za brezbožne. Težko namreč, da bi kdo umiral za pravičnega: morda bi si kdo še upal umreti za dobrotnika. Bog pa izkazuje svojo ljubezen do nas s tem, da je Kristus umrl za nas, ko smo bili še grešniki. Veliko bolj bomo torej po njem rešeni jeze zdaj, ko smo opravičeni z njegovo krvjo. Kajti če smo se po smrti njegovega Sina spravili z Bogom, ko smo bili še sovražniki, bomo veliko bolj rešeni po njegovem življenju, odkar smo prišli do sprave. Pa ne samo to, ampak se celo ponašamo v Bogu po našem Gospodu Jezusu Kristusu, po katerem smo zdaj dosegli spravo.

Evangelij

Matej 9,36-38; 10,1-8

Tisti čas je Jezus zagledal množice. Zasmilile so se mu, ker so bile izmučene in razkropljene kakor ovce, ki nimajo pastirja. Tedaj je rekel svojim učencem: "Žetev je velika, delavcev pa malo. Prosite torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev." Poklical je k sebi svojih dvanajst učencev in jim dal oblast nad nečistimi duhovi, tako da so jih izganjali in ozdravljali vsako bolezen in vsako slabost.

Imena dvanajstih apostolov pa so: prvi Simon, imenovan Peter, in njegov brat Andrej; Jakob, Zebedejev sin, in njegov brat Janez; Filip in Bartolomej; Tomaž in cestnar Matej; Jakob, Alfêjev sin, in Tadej; Simon Kananèj in Juda lškarijot, ki ga je izdal.

Teh dvánajst je Jezus poslal in jim naróčil: "Ne hodíte na pot k poganom in ne vstopajte v nobeno samarijsko mesto! Pojdite rajši k izgubljenim ovcam Izraelove hiše. Spotoma pa oznanjajte in govoríte: 'Nebeško kraljestvo se je približalo.' Bolnike ozdrávljajte, mrtve obujajte, gobave očiščujte, hudobne duhove izganjajte. Zastonj ste prejeli, zastonj dajájte."

V razmislek

Jezusovo sočutje, s katerim se srečamo v prvem stavku današnjega Evangelija, je več kot človeška ganjenost – je učlovečena skrb Boga, ki nas spremlja vse od začetka skozi celotno zgodovino izraelskega ljudstva. V vseh treh svetopisemskih odlomkih današnjega dne se odraža ista izkušnja: Božje sprejemanje in skrb je osnova vsakega človeškega dejanja. On vedno znova išče (in najde) nove poti, da pokaže ljudem Svojo ljubezen in naklonjenost. Ste to zaznali? – tako sprašuje Bog v prvem berilu – tudi ko je bilo vaše življenje trdo in težko, sem vam vedno pomagal. Mi zaupate na podlagi te izkušnje, da vam tudi sedaj pomagam? Vsak korak, vsako človeško dejanje je tako odgovor na ta prvi Božji korak. Če ostanemo pozorni na mnogo malih znamenj na naši življenjski poti, potem bomo prepoznali Božjo naklonjenost v lastnem življenju kot nezasluženo ljubezen, kot darilo, ki želi biti podarjeno. Jezus, učlovečena Božja ljubezen, prosi vsakega izmed nas, da sprejmemo to darilo in ga nato skupaj z drugimi ponovno podarimo naprej kot dar. In sicer zastonj – brezplačno, kajti to je bistvo darila. Zgolj v sožitju Boga in ljudi in v sožitju med samimi ljudmi lahko tisti, ki se počutijo v svojem življenju izgubljene in osamljene to darilo vidijo in občutijo in s tem širijo Božje kraljestvo med nami.

V evangeliju Jezus izbere učence, jih pooblasti za njihovo nalogo in jih poimensko razpošlje po svetu. Na enak način nas Jezus tudi danes izbira in razpošilja po svetu. Naša naloga pa je, tako danes kot takrat, da oznanjamo Božje kraljestvo, naše oznanjevanje pa spremljajo zdravilna dejanja. Vsekakor pa tu navedene naloge niso lahke: čiščenje gobavih, oživljanje mrtvih, izganjanje demonov. Podvrženost ljudi boleznim, notranji razdvojenosti in smrti je morda najbolj očiten odraz njihove omejenosti in neodrešenosti. On je v prvi vrsti osvoboditev teh okov, ki omogoča izkušnjo nebeškega kraljestva. Izkušnja, ki omogoča spoznanje, da je ta osvoboditev Bog, ki se lahko zgodi zgolj v posameznih vzorčnih primerih, čeprav se želi zgoditi za vse!

Vendar pozor! Biti izbran nas ne povzdigne nad druge niti ni bianco ček za udobno in brezskrbno življenje. Prav tako ne sme voditi izbranost v fanatizem, v zmotno vero, da imamo zgolj mi izbrani edino pravo, pravilno in odrešujoče versko prepričanje. Nasprotno: če resno vzamemo našo izbranost, bomo zelo hitro prišli navzkriž s trenutnimi gospodarskimi in socialnimi razmerami in družbenimi vrednotami in delili usodo prerokov. Lahko pa bomo zdržali izkušnje odtujenosti, morda celo ločitve le, če čutimo, da je izbranost darilo, ki lahko uspeva, ker obstaja med Bogom – tistim, ki izbira in človekom – tistim, ki je izbran, poseben odnos. Tako kot dva, ki se ljubita, prevzmeta drug od drugega naloge in odgovornosti in kar prejmeta drug od drugega, velikodušno in "zastonj" podelita drugim. Božja naklonjenost se ne sme nikoli izrabljati za ideološke namene, le določeni ljudje imajo lahko v določenih življenjskih situacijah od nje korist.